

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

hkg pr. voksen Hest i Bedriften og 4 hkg Korn pr. Stk. voksent Kreatur i Besætningen.

I § 4 findes Bestemmelser om de Priser, som skal betales for det Korn, der afleveres. Det foreslaas her, at der for Rug af en hollandsk Vægt paa 118 Pund skal betales 29 Kr., for Hvede af en hollandsk Vægt paa 128 Pund 28 Kr., for Byg af hollandsk Vægt 112 Pund 25 Kr. og for Havre samt Blandsæd af Byg og Havre 25 Kr. — for Havren skal den hollandske Vægt være 85 Pund. For de fire Kornsorters Vedkommende skal, naar de ikke optræder i Blanding, Priserne reguleres med 15 Øre pr. Pund hollandsk Vægt med indtil 3 Pund opad og indtil 5 Pund nedad.

Det afleverede Korn, som stilles til Raadighed for Staten, skal først og fremmest bruges til Brødkorn. Foderkornet skal, saaledes som foreslaaet i § 6, anvendes for det første til Ombytning med det Brødkorn, som afleveres for meget. Dernæst skal der stilles et Kvantum paa indtil 37 000 t til Raadighed for Grynmøllerne til Fremstilling af Havre- og Byggryn til Menneskeføde. Endvidere stilles 100 000 t til Raadighed til Salg — imod Betaling naturligvis, det gælder det hele — til saadanne Brugere af landbrugsmæssigt drevne Ejendomme med en ansat Grundværdi af mellem 500 Kr. og 5 000 Kr., som i det sidste Aar har haft mindst $\frac{3}{5}$ af deres Indtægt af Ejendommen. Dette Kvantum stilles til Raadighed efter Regler, der fastsættes af Ministeren efter Forhandling med De samvirkende danske Husmandsforeninger. Fremdeles skal der stilles et Kvantum paa 22 500 t til Raadighed for Personer uden for Landbruget, der havde Høns- eller Svinehold ved Landbrugstællingen den 29. Juni 1940, dog saaledes at samme Person ikke kan faa Korn baade til Høns og Svin, og endelig 4 500 t til Avlscentre og Forsøgsstationer for Svin og Fjerkræ.

Naar en Landmand har opfyldt sin Afleveringspligt, vil han have Ret til at sælge Korn i fri Handel, hvis han ønsker det, og i saa Fald har han Ret til at tage en Pris, der ligger 3 Kr. over den, som er fastsat for afleveringspligtigt Foderkorn — han har jo ikke Ret til at sælge Brødkorn, deraf skal det hele afleveres —, det vil sige, at Prisen i fri Handel paa Foderkorn bliver 28 Kr., dog saaledes at dersom det er Kvalitetsvare eller Saasæd, har han Ret til at tage indtil 2 Kr. mere for det. Med Hensyn til Salg i fri Handel af Korn vil der blive udstedt nærmere Regler af Ministeren, for at det derigennem kan paases, at Maksimal-

priserne overholdes, og at der ikke sker nogen Hamstring, der vilde betyde, at det efterhaanden blev umuligt at faa Korn for dem, som ikke har Raad til at købe op i Forvejen.

I § 9 foreslaas opretholdt den samme Bestemmelse, som vi har haft for indeværende Aar, nemlig at det er forbudt at opfodre Rug og Hvede samt Produkter heraf. Endelig findes i de senere Paragraffer Straffebestemmelser for Overtrædelse af Loven, der skal træde i Kraft straks.

Lovforslaget er vedtaget med meget stort Flertal i det høje Folketing, og jeg anbefaler det til Vedtagelse her i det høje Landsting.

P. C. Petersen: Der er ingen Tvivl om, at det Lovforslag, der her behandles, har overordentlig stor Betydning for det danske Samfund, ikke alene for Landbruget, men ogsaa for hele den øvrige Befolkning, og det er derfor rigtigt, at Rigsdagen gennemfører denne Lovgivning. Formaalet med Loven maa i første Række være at sikre Befolkningens Forsyning med Brød, Mel og Gryn, dernæst at opretholde den størst mulige Produktion af de almindelige Landbrugsprodukter som Kød, Mælk, Smør, Flæsk og Æg. Jeg synes, at den højtærede Landbrugsminister har været særdeles heldig med Løsningen af disse store Spørgsmaal. Hertil kommer, at i det store og hele staaer Landbruget samlet om denne Lovgivning, og der kan ikke være Tvivl om, at det er denne Enighed, der er Aarsagen til Ordningens lette og hurtige Gennemførelse i Folketinget.

Da Sagen ligger saaledes, finder jeg ingen Anledning til at omtale de forskellige Enkeltheder i Lovforslaget, ogsaa fordi jeg mener, at alle Landmænd kan være tilfredse med den Kornordning, som vi nu er i Færd med at gennemføre. Dette gælder de større Landbrugere, som faar en efter min Mening ret rundelig Betaling for det Korn, de skal aflevere. At der fra enkelte Sider i det andet høje Ting er rejst Krav om endnu højere Kornpriser, kan vist ikke anses for at have nogen Interesse for Tiden, hvor der maa tages Hensyn til hele Befolkningens Forsyning med Levnedsmidler og til Opretholdelse af den størst mulige Produktion i Landbruget. Derfor mener jeg, at saadanne Krav maa afvises.

Dernæst kunde man spørge, om det mindre Landbrug bliver daarligst stillet ved denne Lovs Gennemførelse. Jeg mener at turde svare, at det mindre Landbrug ikke er forfordelt ved Fordelingen af den